

Panerotizm: Yaşamın Dansı

Feral Faun

2004

Kaos bir danstır, yaşamın akışkan bir dansı; ve bu dans erotiktir. Uygarlık kaostan nefret eder; ve bu yüzden, Eros'tan da nefret eder. Hatta cinsel olarak özgür sayılan zamanlarda bile, uygarlık erotik olanı bastırmıştır. Orgazmın yalnızca bedenlerin birkaç küçük parçasında ve sadece bu parçaların doğru kullanılmasıyla sonuçlanır olduğunu öğretir. Seksi neşeli, masum bir oyundan ziyade rekabete dayalı, başarı-merkezli bir iş kılarak, Eros'u Mars'ın zırhına sıkıştırır.

Hâlâ daha böyle bir bastırılmanın ortasında bile, Eros bu kalıbı kabul etmeyi reddediyor. Onun neşeli, dans eden görünüşü her yerde Mars'ın zırhını delip geçiyor. Uygar varoluşumuz tarafından körleştirildiğimiz kadar, yaşamın dansı da ufak tefek yollardan farkındalığımız içersine sızmayı sürdürüyor. Günbatımını seyrederiz, ormanın ortasında dikiliriz, bir dağa tırmanırız, çimenlerin üzerinde yalın ayak yürürüz, ve belirli bir mutluluk, huşu ve sevinç duygusu hissetmeye başlarız. Uygarlığın sözde "cinsel yönden duyarlı bölgeleri" ile sınırlandırılmamış bir orgazmın, tüm bedenin orgazmının başlangıcıdır bu, fakat uygarlık asla duygunun kendini tamamlamasına müsaade etmez. Aksi halde, uygarlığın ürünü olmayan herşeyin canlı ve neşeli bir şekilde erotik olduğunu fark ederiz.

Ancak bazılarımız yavaş yavaş uygarlığın anestesizinden uyanıyoruz. Her taşın, her ağacın, her nehrin, her hayvanın, evrendeki her varlığın nitekim yalnızca canlı olmadığını, hatta şimdi bile uygar canlılar olarak bizlerden daha canlı olduğunun farkına varıyoruz. Bu farkındalık sadece entelektüel değil. Olamaz da yoksa uygarlık onu hemen başka bir akademik teoriye çevirecektir. Onu hissediyoruz. Nehirlerin ve dağların aşk-şarkılarını duyduk ve ağaçların danslarını gördük. Oldukça canlı olduklarından, artık onları cansız şeyler olarak kullanmak istemiyoruz. Onların aşıkları olmak istiyoruz, onların zarif, erotik danslarına katılmak istiyoruz. Bizi ürkütüyor. Uygarlığın ölüm-dansı içimizdeki her hücreyi, her kası donduruyor. Beceriksiz dansçılar ve beceriksiz aşıklar olacağımızı biliyoruz. Aptal olacağız. Fakat özgürlüğümüz aptallığımızda yatıyor. Eğer aptal olabilirsek, uygarlığın zincirlerini kırmaya, elde etme gereksinimimizi kaybetmeye başlamıştık bile. Elde edecek bir gereksinim olmadan, yaşamın dansını öğrenmek için zamanımız olur; ağaçların ve taşların ve nehirlerin aşıkları olmak için zamanımız olur. Veya, daha doğrusu, zaman bizim için var olmaya son verir; yaşayan herşeyi sevmeyi öğrendikçe dans yaşamlarımız olur. Hâlâ içimizde hüküm süreceğinden, onu tamamen yeniden yaratacağız.

Öyleyse haydi yaşamın dansını edelim. Utanmadan hantalca dans edelim, bizler için uygar insan beceriksiz olamaz mı ki? Gözlerimizle, ayak parmaklarımızla, ellerimizle, kulaklarımızla nehirlerle, ağaçlara, dağlara aşk duyalım. Bedenimizin her parçası yaşamın dansının erotik coşkusunun farkında olsun. Uçacağız. Dans edeceğiz. Şifa bulacağız. İmgelemlerimizin kuvvetli olduğunu keşfedeceğiz, ki onlar arzu ettiğimiz dünyayı yaratabilecek erotik dansın parçalarıdır.

Anarşist Kütüphane

Feral Faun
Panerotizm: Yaşamın Dansı
2004

04.08.2022 tarihinde şuradan alındı: sahas-punchnik.blogspot.com
İngilizce Aslı: Paneroticism: The Dance of Life, Feral Revolution

tr.anarchistlibraries.net